

DECIZIE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând cererea de recurs declarată de Zagorcea Marina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de O.C.N. ”PROFI CREDIT” S.R.L. către Zagorcea Marina privind încasarea datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost resituită cererea de apel depusă de Zagorcea Marina împotriva hotărârii din 12 octombrie 2020 a Judecătoria Edineț, sediul Central în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă,

c o n s t a t ă:

La 01 iunie 2020, O.C.N. ”PROFI CREDIT” S.R.L., s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Zagorcea Marina, solicitând încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2020 a Judecătoria Edineț, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat de la Zagorcea Marina în beneficiul O.C.N. ”PROFI CREDIT” S.R.L. datoria rezultată din contractul de credit nebanca nr. 2/689 din 28 decembrie 2019 și anume: suma de 6000,00 (șase mii,00) lei cu titlu de datorie de bază (credit nerambursat), suma de 38,00 (treizeci și opt,00) lei cu titlu de dobândă contractuală restantă și suma de 270,00 (două sute șaptezeci,00) lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat. În rest, pretențiile înaintate de O.C.N. ”PROFI CREDIT” S.R.L. către Zagorcea Marina s-au respins ca fiind neîntemeiate.

La 14 noiembrie 2020, Zagorcea Marina a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost resituită cererea de apel depusă de Zagorcea Marina împotriva hotărârii din 12 octombrie

2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Central în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La 01 februarie 2021, Zagorcea Marina a declarat recurs împotriva încheierii din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de apel, repunerea în termen a apelului și restituirea cauzei spre examinare la Curtea de Apel Bălți.

În motivarea recursului, Zagorcea Marina a invocat faptul că litigiul a fost examinat în lipsa ei, iar hotărârea primei instanțe i-a fost adusă la cunoștință la 16 octombrie 2020. Astfel, apelul depus la 14 noiembrie 2020, potrivit recurenței, a fost depus în termen, or termenul urma a fi calculat din ziua imediat următoare a zilei în care a fost recepționată copia hotărârii.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs și prevederile legale, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Zagorcea Marina este neîntemeiat și necesită a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost expediată participanților la proces la 26 ianuarie 2021 (f.d. 86) și recepționată de recurentă la 01 februarie 2021 (f.d. 98), cererea de recurs fiind înregistrată la 01 februarie 2021 (f.d. 89-90). Astfel, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost resituită cererea de apel depusă de Zagorcea Marina împotriva hotărârii din 12 octombrie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Central în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Recurenta susține că instanța de apel a calculat greșit termenul de declarare a apelului, indicând asupra momentului recepționării hotărârii primei instanțe, considerându-l drept moment din care urmează a fi calculat termenul de atac.

Colegiul nu poate reține acest argument al recurenței Zagorcea Marina, deoarece Curtea de Apel Bălți a respectat cu strictețe normele de procedură în sensul descris.

Astfel potrivit prevederilor art. 365¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, în decurs de 10 zile de la repartizarea cererii de apel, completul de judecată care a primit cererea de apel spre examinare verifică dacă aceasta întrunește exigențele

prevăzute de lege, fără înștiințarea participanților la proces. Dacă cererea de apel nu întrunește exigențele prevăzute de lege, completul de judecată aplică prevederile art. 368 și 369. În caz contrar, printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, completul de judecată acceptă cererea de apel spre examinare și dispune intentarea procedurii de apel.

Reieșind din norma citată, instanța a examinat posibilitatea intentării procedurii de apel în strictă conformitate cu prevederile normelor procesuale și, călăuzindu-se de prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, a dispus restituirea cererii de apel.

Suplimentar, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Este de menționat faptul că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii supuse recursului la momentul adoptării acesteia. În așa mod, materialele cauzei atestă faptul că, la data pronunțării încheierii contestate, la materialele cauzei nu erau anexate probe incontestabile care să certifice faptul imposibilității apelantei de a contesta hotărârea în termen. Respectiv, Colegiul susține poziția instanței de apel cu privire la faptul că apelanta nu a solicitat repunerea în termen, motivele omiterii termenului de depunere a cererii de apel nu au fost probate, iar data recepționării hotărârii primei instanțe nefiind un temei pentru repunerea în termen.

În acest context, Colegiul atrage atenția asupra faptului că Zagorcea Marina a recepționat la 05 iunie 2020 (f.d. 23) copia încheierii primei instanțe cu privire la acceptarea cererii de chemare în judecată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă și, din conținutul acestei încheieri, a cunoscut cu certitudine că această categorie de cereri se examinează în lipsa părților.

La 30 iunie 2020, Zagorcea Marina a depus referință la cererea de chemare în judecată (f.d. 28-34).

Prin încheierea din 13 iulie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a dispus examinarea cauzei în ordine generală, Zagorcea Marina fiind citată pentru ședința de judecată din 17 august 2020, ora 9.00, la care ultima nu s-a prezentat. Ulterior, Zagorcea Marina a fost citată pentru data de 09 octombrie 2020, ora 9.00, recepționând citația la 20 august 2020 (f.d. 43), însă din nou nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele absenței.

Din considerentele menționate, nu poate fi reținut argumentul recurenteii privind examinarea cauzei în lipsa acesteia, or Zagorcea Marina urma să acționeze cu bună-credință și să manifeste diligența de a se prezenta la ședințele pentru care a fost citată, de a se informa despre mersul examinării acțiunii, inclusiv prin accesarea portalului instanțelor de judecată, unde poate fi vizualizată atât agenda instanțelor, cât și actele de procedură emise de către acestea.

Potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile *de la data pronunțării dispozitivului hotărârii*, dacă legea nu prevede altfel.

Mai mult, dispozițiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanție a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanța de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Potrivit cererii de recurs, Zagorcea Marina susține că a depus cererea de apel imediat ce a recepționat copia hotărârii, dar nu a indicat care au fost impedimentele de a o contesta în termenul specificat în art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Or, momentul din care urmează a fi calculat acest termen este clar delimitat de către legiuitor, acesta fiind determinat *de momentul pronunțării hotărârii*, și nu de momentul recepționării copiei acesteia de către participantul la proces.

Este de menționat că, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Zagorcea Marina împotriva încheierii din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Zagorcea Marina.

Se menține încheierea din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de O.C.N. "PROFI CREDIT" S.R.L. către Zagorcea Marina privind încasarea datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Dumitru Mardari